

Un jurnal cu puști și puștoaice sau Viata pe hârtie cu pix cu pastă

Am început proiectul, inspirată de Concursul de scriere creativă, organizat de Revista cercurilor de lectură, cu ocazia zilei de 23 aprilie, Ziua lecturii.

Le-am propus elevilor claselor a V-a și a VI-a să scrie în fiecare oră de limba română, timp de 10-15 minute o pagină de jurnal (clasic sau cu benzi desenate).

Provocarea numită Jurnal... a avut succes, toți copiii au scris cu râvnă și talent, așteptând nerabdători cele 10 minute de scriere. Facultativ, textele au fost însoțite de **propriile** ilustrații. Puștii au fost ei sau personajele create de ei, cu problemele lor de fiecare zi, fie din familie sau de la școală, fie din grupul de prieteni.

Mario Vargas Llosa, unul dintre cei mai interesanți autori contemporani se adresa unui începător în ale scrisului în felul următor:

„Nu există romancieri precoce. Toți marii, admirabilii romancieri au fost la început condeieri ucenici, al căror talent s-a consolidat pe îndelete, pe bază de statornicie și de convingere. ” (Mario Vargas Llosa, *Scrisori către un tânăr romancier*).

Iată câteva fragmente din ce a ieșit :

Din clasa întâi am învățat să salut înainte de a vorbi, așa că „Dragă Jurnalule, salut”.

M-am tot gândit la o întrebare: Cum te poți distra la școală? Ei bine, eu nu prea pricep cum se distrează alții. De exemplu, astăzi mi-a trimis colega de bancă un bilețel pe care scria:

Tudor, esti supă???

Ce să fac?! Unii mă cred supă, alții extraterestru sau bătrâneii spun că sunt fată, deși sunt băiat. Din fericire, există oameni care mă cred OM.

Cu școala e altă treabă: îți înveți, îți faci temele, iar când ajungi acasă și sfârșești treaba cu scrisul, stai așa linistit și te gândești că ai terminat TOT. Când colo... ai uitat de limba germană. Dar de data asta NU, de data asta este unu la douăzeci (1-20) pentru germană. Adică, de data asta mi-am ÎNVĂȚAT.

Azi îți spun la revedere, deoarece și mâine e o zi și, după cum a zis colega mea, trebuie să rămână ceva picant.

Pe curând, prietene!

PS: Am uitat să îți spun că mintea mea e complexă (oarecum):

(Tudor Pitic clasa a V-a)

Dragă persojournalospectatorule,

Am să-ți vorbesc despre o parte din viața mea (ultima ca să fim mai exacti). Uite lista cu propriii mei colegi de clasă:

(Prietena #1 A) Maria R: CONVERȘI
(Prietena #1 B) Ana R: CUPIDON
(Gașca) Paul: GEBĂDAIA / GEORGE
Andrada: DADA

Așa ca să îmi cunoaști clasa mai bine te informez că avem orar la "mode".

Simbolul meu (îmi place să-l desenez).
Îmi place să desenez chestii FĂRĂ SENS, pentru că au mai mult SENS decât cele CU SENS și pentru că exprimă mai multe sentimente.
Și asta spune că îmi place CITITUL, pentru că ideea e din cartea Cititorul din Peșteră.

(Sonia Bălan, clasa a V-a)

Dragă jurnalule,

Nu toate zilele erau la fel, de exemplu, într-una dintre zilele lungi din aceea vacanță de vară petrecută la Dol ne-a venit genială idee de a merge cu bicicletele la o mică (de fapt foarte lungă) plimbare prin sătucul prăfuit și adormit de căldura molipsitoare a verii. Cu toții eram îmbrăcați în pantaloni scurți și maieuri. Eu, logic, când am văzut o zonă cu multe buruieni am vrut să trec prin mijlocul ei cu bicicleta. Dar de fapt, acolo era o groapă plină cu urzici până la umerii mei (care nici ei nu erau foarte înalți). Am căzut fix în mijlocul ei, deoarece mi s-a blocat roata din față în buruieni. Am sărit drept în bot în urzici, motiv pentru care am petrecut două zile din minunata mea vacanță de vară în pat plin de bube și bășici usturătoare și mâncătoare.

(Bogdan Florea, clasa a V-a)

MIERCURI

Azi, la ora de informatică am învățat să facem jocuri, eu am făcut unul cu cășei. Tuturor le-a plăcut.

VINERI

Azi, la școală, a venit un coleg nou, îl chema Chalumba. Avea niște ochi verzi, păr brunet și o șuviță albastră (așa s-a născut). Avea haine verzi mereu. Era destul de slab și palid la piele. Avea și el un câine, îl chema Surlind.

(Tudor Costina clasa a V-a)

Dragă jurnalule,

Azi, am fost la Ana. Nu o mai doare spatele și se simte destul de bine. Pentru a arăta mai bine și-a întins părul cu placa și râde tot timpul. Când am intrat în camera ei era întinsă în pat și se juca pe Wii Harry Potter. Părea destul de distrată. Tot timpul de când am venit la ea s-a plâns că îi e dor de școală și că vrea să vină înapoi.

Ne uitam la televizor și vorbeam despre videoclip, când dă buzna peste noi PAUL cu un BAU incredibil și bineînțeles că încep să se joace cu cel mai important lucru: Zippo...

(Maria Rebreaan clasa a V-a)

Dragă jurnalule,

Salut! Astăzi e o zi de luni și, după cum ți-ai dat seama, e prima zi după week-end. Nici nu m-am trezit bine! Recunosc! Azi m-am trezit cu fața la tavan (nu la cearșaf), am făcut gimnastică și acum...iată-mă plină de energie.

P.S. Nu mai înfuleca atâtea cuvinte că te vei îngrășa! De aia nu ți-am scris atâta. Azi te țin la dietă!

Îmi este foarte, foarte greu să-mi iau „Adio!” De data asta va dura foarte puține rânduri. Nu mă privi! Voi începe să plâng! Uite un cadou:

Te rog să-l deschizi doar când ajungi acasă (acum vărs câteva lacrimi sărate). Știi că mă emoționează chestiile astea de Adio! .

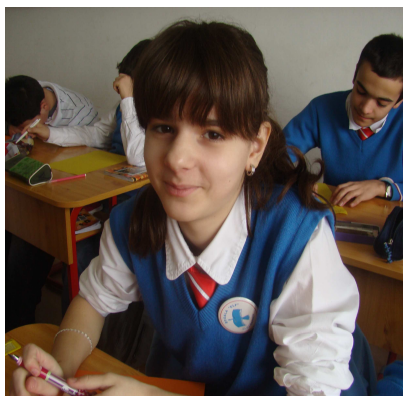
Cu bine! La revedere! Îmi va fi dor de tine și de înfulecatul tău de pagini de jurnal!

P.S. : Să-mi scrii! Ai grijă cum înfuleci (Știi că ai probleme cu burta)!

(Andrada Handru, clasa a V-a)

Dragă Jurnalule,

Azi am ales să-ți prezint o prietenă foarte apropiată: cățelușa mea, Carla.

Când am văzut-o prima dată îmi încăpea în palmă. Pe atunci avea numai două săptămâni. Am luat-o în brațe prima oară și am simțit că ne vom înțelege foarte bine. Stătea lângă ceilalți frați, într-un culcuș din fân. Semăna cu un ghemotoc de blană vorbitor, cu niște ochișori mici mici, ca două boabe de orez.

Îi mulțumesc Carlei că știe să facă atât de bine un lucru deosebit, fără să o fi dresat: să fie câinele meu!

Pe curând, dragă jurnalule!

(Ana Iovanas, clasa a VI-a)

Dragă Jurnalule,

Prima oră am avut muzică. Glasurile noastre se auzeau încetișor-încetișor de după ușa albă de pal din sala de muzică.

La biologie am privit toată ora vitrinele frumos șterse, cu figurine, verzi, roșii, galbene și portocalii. Sunt atâtea lucruri interesante în laboratorul nostru de biologie: schelete, aparate și manechine, însă tot ce mă atrăgea era cerul larg ce se întindea moale peste împrejurimi.

Lecciónia la biologie a fost foarte ușoară, mai ales că profesoara de biologie, adesea este foarte haioasă când îi spune colegului nostru veșnic agitat, Alex, "să nu se mai agite ca un pepsi" sau când îl dojenește pe Andrei pentru scrisul său urât.

(Diana Nyilas, clasa a VI-a)

Dragă jurnalule,

Pe când eram în clasa a II-a, noi copiii alergam și strigam, care mai de care, cât de tare puteam. Pauzele erau pentru noi ca niște ore plăcute în care ne jucam șotron sau „Băieții prind fetele” sau cel mai frumos „Țară, țară, vrem ostași! ” - la jocul acesta eu eram cel mai bun, pentru că aveam un aliat de încredere: „Burta”. Fetele, vroiau întotdeauna să fie cu mine în echipă, deoarece știau că vor câștiga. Eram cei mai buni prieteni și nimeni nu ne putea strica prietenia .

(Antonio Vizitiu clasa a VI-a)

Dragul meu jurnal,

După un an școlar greu, plin de realizări, dar cu vacanțe scurte, cu teze, examene, teste, tot ce așteptăm la sfârșit de an școlar era vacanța de vară, o perioadă de trei luni libere, fără stres și fără grijile școlare. În

această perioadă de vacanță avem timp să facem de toate, să mergem în excursii, să ne odihnim, să ne jucăm, să ne vizităm bunicii, prietenii, neamurile, putem descoperi lucruri noi și face altele pe care nu le putem face în altă perioadă a anului.

(Cătălin Irimieș, clasa a VI-a)

Dragă jurnalul'

Astazi doresc să vorbesc cu tine despre... prietenia adevarată. Mulți profită de o relație pentru a ajunge undeva ori pentru a câștiga un anumit lucru, ceea ce duce la supărarea omului care a fost păcălit. Dar sunt și mulți oameni cinstiți, prieteni adevărați... de aceea cu toții trebuie să fim uniți.

Adevărul e că nimeni nu e perfect și trebuie să acceptăm acest lucru. In concluzie, fiți înțelegători, fiți darnici, fiți respectuoși și fiți... >oameni<. Toate aceste lucruri bune se regăsesc în inima a unui prieten și coleg foarte bun. Numele ei/lui este anonim.

(Paul Brumaru, clasa a VI-a)

Și iată-ma acum, dragă jurnal,

Am doisprezece ani și sunt în clasa a VI-a. Stroghi, Bogo, Didi și Didișor sunt doar amintiri îndepărtate. L-am creat pe Stroghi la doi ani jumătate, când mintea mea era neștiutoare precum a unui bătrân ca și Stroghi -un bătrân care trăiește în lumea lui și înțelege greu ce vor oamenii de la el, așa ca și mine. Bogo devenea mai sociabil, mai înțelegător și mai isteț. Didi se simțea bine cu toată lumea. Știa să coloreze să deseneze, chiar să își scrie numele cu litere de tipar. Și bineînțeles că Didișor știa cele mai multe lucruri, fiind cel mai inteligent dintre ei. Dar de fapt nu erau persoane diferite. Eram EU. Eu cea care evoluasem de la o mică făptură care trăia în propriul univers, la un adevărat soldățel gata de luptă cu viața ce i se așterne în față. Cu ajutorul lor am reușit să îmi descopăr propriile gânduri, vise și să mă încurajez singură în situațiile dificile. Încă îmi face plăcere să îmi amintesc de cei patru camarazi ai mei care mă vegheau, chiar și noaptea când dormeam.

Și totuși prin acești omuleți m-am descoperit pe mine - pe mine și pe cea care am devenit .

P.S: Nu o să vă uit niciodată, dragii mei prieteni!

Uite câte lucruri ai aflat despre mine. Și să știi, dragă jurnal, peste ani o să îmi facă plăcere să citesc acest text și să îmi aduc aminte de clasa a VI-a când scriam în jurnale pentru a le citi a doua zi în clasă. O să-mi aduc aminte de mine copilă și adolescentă.

Cu bine, dragă jurnal!!!

(Giorgia Cociș, clasa a VI-a)

